

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/9/2023
Identifikačné číslo spisu:	8318205689
Dátum vydania rozhodnutia:	26.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8318205689.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v spore žalobcu: JUDr. H. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, Y. proti žalovanej: JUDr. Michaela Zubaľ Burdová, súdna exekútorka, so sídlom Štefánikova 18, Humenné, IČO: 34 818 456, o zaplatenie 5.405,25 eur, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 11Cb/17/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2022, č. k. 6Cob/55/2021-275, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 12. júla 2021, č. k. 11Cb/17/2018-233, žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca podal 21.11.2018 žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 5.405,25 eur a nahradiť mu trovy konania. V žalobe uviedol, že žalovaná sa stala jeho náhradníčkou a 09.02.2016 prevzala fyzicky 6.209 neukončených spisov a 6.769 ukončených spisov bolo odovzdaných do úschovy Slovenskej komore exekútorov. Podľa ústnej dohody medzi žalobcom a žalovanou sa nasledujúci deň mala celá záležitosť vysporiadať v čistopise, spolu s finančnými otázkami a nástupom pôvodných zamestnancov, čo sa nestalo. Žalobca poukázal na § 16a ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“). Žalovaná vedome k splneniu tejto povinnosti nepristúpila, prišlo k porušeniu zákonných ustanovení a touto nečinnosťou sú poškodené žalobcove práva a práva oprávnených v exekučných

konaniach. Žalovaná ani v jednom prípade z prípadov, ktoré prevzala, nevykonala ani čiastočné finančné vysporiadanie ukončených spisov. Žalovaná bola povinná vykonať finančné vysporiadanie a pokiaľ tak neurobila, získala finančné zvýhodnenie bez toho, aby do exekučného spisu vložila svoje vlastné finančné prostriedky. Žalobca poukázal na spisy zaslané súdu prvej inštancie na zastavenie konania, a to sp. zn. Er/312/1997 na sumu 100,98 eur (EX 85/1997), sp. zn. Er/1295/1998 na sumu 154,35 eur (EX 310/1997), sp. zn. 18Er/325/1997 na sumu 1.148,81 eur (EX 62/1997) a sp. zn. 10Er/401/1998 na sumu 4.001,11 eur (EX 20/1998).

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaná považovala nárok žalobcu za nedôvodný, a to aj s poukazom na neplnenie povinností žalobcu pri odovzdávaní exekučnej agendy a aj tým, že žalobca neumožnil žalovanej prístup ku všetkým bankovým účtom, ktoré používal žalobca pri výkone exekučnej činnosti. Nebolo sporné a z predložených listín vyplynulo, že žalobcovi zanikol výkon funkcie exekútora podľa § 16 ods. 1 písm. c/ EP 04.01.2016 a 03.02.2016 bola žalovaná určená za jeho náhradníčku. Spornou skutočnosťou bolo posúdenie, či žalobcovi vznikol nárok voči žalovanej na zaplatenie sumy 5.405,25 eur z exekučných spisov, ktoré žalobca v tomto konaní uviedol. Náhradník je povinný v lehote tridsiatich dní od zániku funkcie súdneho exekútora vykonať súpis stavu exekučných spisov v súčinnosti s prezídiom komory a poverenými zástupcami ministerstva v súčinnosti s útvarom policajného zboru a taktiež vykonať finančné vyúčtovanie spisov v súčinnosti s prezídiom komory a poverenými zástupcami ministra na základe dokladov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, pričom súdny exekútor, ktorého funkcia zanikla, je povinný poskytovať súčinnosť. Súpis stavu exekučných spisov sa vykoná na základe kontroly údajov nachádzajúcich sa v registri exekútorského úradu súdneho exekútora, ktorého výkon funkcie zanikol, ako aj fyzickej inventúry všetkých týchto exekučných spisov. Finančné vyúčtovanie sa vykoná ku dňu zániku výkonu funkcie súdneho exekútora na základe kontroly jednotlivých dokladov, ktoré sú súčasťou exekučných spisov. Účelom finančného vyúčtovania je zistiť v každom exekučnom konaní výšku vymoženej sumy (t. j. výťažku), výšku preddavku, ktorý poskytol na začiatku exekúcie oprávnený súdny exekútorovi, akú časť vymoženej sumy už súdny exekútor oprávnenému (resp. iným veriteľom) poukázal a výšku doteraz vzniknutých trov exekúcie. Ak náhradník nemôže pokračovať v exekučných konaniach, je povinný v lehote štrnástich dní vyporiadať plnenia, ktoré vymohol exekútor, ktorého výkon funkcie zanikol, vrátane trov exekútora, ktorého výkon funkcie exekútora zanikol. Pod vysporiadaním je potrebné rozumieť určenie a následné odpočítanie trov exekúcie, ktoré v konaní vznikli, a následné poukázanie zvyšnej časti vymožených peňažných prostriedkov: a/ oprávnenému, b/ iným veriteľom alebo c/ vrátenie prebytku povinnému, prípadne kombinácia týchto možností.

4. Z vykonaného dokazovania podľa súdu prvej inštancie vyplynulo, že medzi žalobcom a žalovanou nedošlo ani k súpisu stavu exekučných spisov a ani k finančnému vyúčtovaniu spisov. Zo zoznamu preberajúcich spisov z 09.02.2016 vyplýva len súčet exekučných spisov, s uvedením roku, pri ktorom sa uvádza počet ukončených a počet neukončených spisov a spisov na zastavenie, ďalej sa uvádzajú čísla exekučných spisov. V exekučných konaniach sp. zn. 18Er/312/1997, sp. zn. 18Er/335/1997 a sp. zn. 10Er/401/1998 žalobca podal návrhy na zastavenie exekúcie spolu s návrhom na priznanie trov exekučného konania, o ktorých však nebolo právoplatne rozhodnuté. V čase preberania exekučnej agendy žalovanou sa exekučné spisy vo veciach sp. zn. 18Er/335/1997 a sp. zn. 10Er/401/1998 nachádzali na tunajšom súde priložené k súdnu exekučnému spisu, čo znamená, že žalovaná fakticky nemohla v týchto dvoch veciach zistiť ani stav vecí, a ani urobiť vyúčtovanie, keďže nemala v rukách žiadne doklady z exekučného spisu.

5. Podľa súdu prvej inštancie bola preto žaloba predčasná. Vo všetkých prípadoch boli podané návrhy na zastavenie exekučného konania, v ktorých si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania aj s vyčíslením. O náhrade by rozhodoval exekučný súd, teda aj o výške a aj o platiteľovi týchto trov, čo by znamenalo, že exekučný súd by mohol rozhodnúť o ich výške inak, než ako navrhoval žalobca.

6. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie nemal za preukázané, či žalovanej boli odovzdané finančné prostriedky alebo či mala prístup k finančným prostriedkom vymoženým v týchto exekučných

konaniach, a rovnako ani či v týchto konaniach došlo zo strany povinných alebo oprávnených k plneniu v prospech žalobcu ešte v čase výkonu funkcie súdneho exekútora alebo v prospech žalovanej a v akej výške. Súd prvej inštancie nemal za preukázané, že by sa do dispozičnej sféry žalovanej dostali také plnenia v rámci týchto exekučných konaní, ktoré by mohla so žalobcom reálne vysporiadať. Žalobca síce navrhoval doplniť dokazovanie aj oboznámením sa s obsahom exekučných spisov vedených súdnym exekútorom, ale od tohto potom upustil a iné návrhy na dokazovanie nemal.

7. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 5. marca 2019, sp. zn. 3Co/150/2018, podľa súdu prvej inštancie ale nešlo o obdobnú vec. V uvedenej veci súd vypočítal výšku bezdôvodného obohatenia v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ako odmenu za neukončené exekučné spisy v sume 500,- Sk za každý spis konštatujúc pasivitu na žalovanej strane. V uvedenej veci nebolo žalobcom umožnené pre odmietavý postoj žalovaného nahliadnuť do exekučných spisov a vykonať finančné vyúčtovanie. Nesplnenie povinnosti žalovaného umožniť žalobcom nahliadnuť do jednotlivých exekučných spisov malo za následok hodnotenie dôkazov v neprospech žalovaného. Žalobcovia nemohli z objektívnych dôvodov presne špecifikovať výšku bezdôvodného obohatenia. V tu posudzovanom prípade ale podľa súdu prvej inštancie ide o exekučné konania, kde boli podané návrhy na zastavenie exekučného konania a malo sa postupovať podľa § 16a ods. 5 a 6 EP.

8. Súd prvej inštancie následne uzavrel, že dôkazné bremeno preukázania dôvodnosti žaloby je na žalobcovi. Žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že žalovaná disponovala s vymoženými finančnými prostriedkami z týchto exekučných konaní, ktoré by mohli byť predmetom vyporiadania. Súd nemohol žalovanú zaviazat' na zaplatenie trov súdneho exekútora vo výške, ako navrhoval žalobca, ktorá preukázateľne nebola žalovanej odovzdaná ani stranami v exekučnom konaní a nebola ani odovzdaná žalobcom v rámci odovzdávania exekučnej agendy. Žalobca preto nepreukázal, že žalovaná prijala plnenia v uvedených exekučných konaniach, ktoré mali byť podľa § 16a ods. 6 EP vysporiadané v takom rozsahu, z ktorého by vznikol žalobcovi nárok voči žalovanej v požadovanej výške. Z uvedeného dôvodu súd žalobu zamietol.

9. Krajský súd v Prešove na základe odvolania žalobcu rozsudkom z 28. apríla 2022, č. k. 6Cob/55/2021-275, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanej priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a na jeho základe správne zistil skutkový stav. Odvolací súd nezistil dôvody k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). V súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukázal na dôvody uvádzané súdom prvej inštancie.

11. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uviedol, že medzi odvolaným súdnym exekútorom a žalovanou ako jeho náhradníčkou neprišlo ku žiadnej ústnej a ani písomnej dohode týkajúcej sa prevzatia exekútorského úradu. Z funkcie náhradníka odvolaného súdneho exekútora nevyplýva žalovanej voči odvolanému súdnemu exekútorovi žiadna povinnosť vo forme finančného vyporiadania prevzatých exekučných spisov.

12. Žalobca uviedol, že v uvedených exekučných spisoch sp. zn. Er 312/97 na sumu 100,98 eur, sp. zn. Er 1295/1998 na sumu 154,35 eur, sp. zn. 18Er 325/1997 na sumu 1.148,81 eur a sp. zn. 10Er 401/98 na sumu 4.001,11 eur, podal na okresný súd návrh na zastavenie exekúcie ešte počas výkonu jeho funkcie, preto sa domnieva, že mu z týchto konaní voči žalovanej vyplývajú peňažné pohľadávky, ktoré predstavujú trovy exekúcie. K tomu odvolací súd uviedol, že súd nemôže exekútora zaviazat' k úhrade dlžných súm - trov exekúcie z uvedených konaní, pretože na úhradu trov exekúcie je v zmysle

Exekučného poriadku zaviazaný iba povinný z exekúcie a v niektorých prípadoch aj oprávnený. Ak aj došlo zo strany povinných k úhrade trov exekúcie vo vyššie uvedených exekučných konaniach, žalovaná o tom nemôže mať vedomosť, keďže doposiaľ nemá prístup k účtom vedeným ako osobitné zberné účty odvolaného súdneho exekútora. Podľa odvolacieho súdu je preto zrejmé, že žalovaná nemá voči žalobcovi žiadne povinnosti týkajúce sa finančného vysporiadania, ktoré by jej vyplývali z Exekučného poriadku. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalovanej ako úspešnej sporovej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

13. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktorým dovolaciemu navrhuje, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušil. Dovolanie podal žalobca pre dovolací dôvod podľa § 431 CSP v spojení s dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP a pre dovolací dôvod podľa § 432 CSP.

14. Podľa dovolateľa bola hlavným argumentom nižších súdov skutočnosť, že žalobca neodovzdal žalovanej finančné prostriedky. Argumenty žalobcu, že tak neučinil z dôvodu, že sama žalovaná svojím konaním alebo nekonaním tento stav spôsobila, neboli zohľadnené. Uvedený stav podľa dovolateľa potvrdzujú konania vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7Cb/27/2019, potvrdené Krajským súdom v Prešove sp. zn. 3Cob/11/2021 a ďalej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/130/2016, potvrdené Krajským súdom v Prešove sp. zn. 14Co/28/2018 a Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3Cdo/239/2019. Podľa dovolateľa uvedená právna argumentácia uvedených rozhodnutí súdov, s dôrazom na rozhodnutie KS PO, sp. zn. 3Co/150/2018, sú nepriestrelnou právnou skutočnosťou, že v danej záležitosti súdy jednoznačne pochybili, čo potvrdzuje aj ÚS SR, ktorý v svojich rozhodnutiach považuje takýto postup za DISKRIMINAČNÝ, keď súdy rovnaké alebo analogické situácie riešia odchylným spôsobom, a dochádza k deformácii PRÁVNEJ ISTOTY A PREDVÍDATEĽNOSTI súdnych rozhodnutí a k poruche vnímania ako DEFINIČNÉHO ZNAKU PRÁVNEHO ŠTÁTU!

15. Nižšie súdy podľa dovolateľa nesprávne zistili skutkový stav a tento vágne začlenili pod príslušnú právnu normu. Vo svojich rozhodnutiach aj keď presne odcitovali EP a postup pri odovzdaní a prevzatí EÚ, podľa EP, tieto skutočnosti, ktoré žalovaná mala vykonať ZO ZÁKONA, ABSOLÚTNE NEAKCEPTOVALI, čo už prejedlikoval aj odvolací súd a je veľkou iróniou, že dokonca ten istý, „MATERSKÝ“ vrátane už uvedeného rozhodnutia NS SR. Je skutočne výsmechom odôvodnenie prvostupňového súdu, ak iba suchopárne konštatuje, že mnou uvedené dôkazy, spisy sa nepodarilo DOHLADAŤ, ba čo viac preruší konanie až právoplatného ukončenia ex. konaní v dvoch prípadoch a ďalšie dva odignoruje, keď žaloba bola podaná zo zákonom stanovených dôvodov.

16. Žalovaná podľa dovolateľa nie je jeho právnym nástupcom. Dovolateľ ďalej uviedol sumár, teda ak v kauze, sp. zn. 4C/11/2007, OS SK, potvrdený KS PO, sp. zn. 3Co/150/2018, v ktorej som vystupoval ako žalovaný pri prevzatí EÚ po JUDr. X. súd konštatoval, že nespĺnením povinnosti podľa EP - vyúčtovanie ex. spisov a ich vysporiadanie - som sa bezdôvodne obohatil, v danom prípade, ktorý je IDENTICKÝ A ANALOGICKÝ, platí iný ZÁKON!!!, alebo je za tým bez komentára niečo iné, nehovoriac o skutočnosti, že dikcia §-u § 35 ods. 1 EP, jednoznačne určuje, že pokiaľ ide o TEK, je SE účastníkom ex. konania a KOGENTNE neurčuje, že náhradník, nehovoriac o fakte, že ide moje finančné prostriedky vložené do spisov.

17. Súd prvej inštancie je podľa dovolateľa hlboko nečinný a zabránil žalobcovi v spore aktívne konať. Postup súdu vo veci žiadosti o zastavenie exekúcie z roku 1998, 2004, 2014 a 2015 sú exemplárnou ukážkou nečinnosti súdu a porušujú všeobecné práva dovolateľa, právo na spravodlivý proces a právo vlastníť majetok. Neobstojí podľa dovolateľa ani tvrdenie súdu, že v rámci sporového konania mal svoje tvrdenia preukázať, pretože na jeho strane nie je čo dokazovať, keď sporné prípady sú v držbe súdu. Napadnuté rozhodnutia sú vágne a arbitrárne, pretože nedostatočne zistili skutkový stav a odignorovali platnú právnu úpravu. V danom prípade je splnená existencia rovnakého alebo analogického prípadu. Súdy sú povinné v prípade medzery zákona dotvárať právo. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

18. Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrila.

19. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala strana sporu, ktorá má v súlade s § 429 ods. 2 písm. a/ CSP právnické vzdelanie druhého stupňa, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

20. Žalobca v dovolaní uviedol, že dovolanie podáva podľa § 431 v spojení s § 420 písm. f/ CSP a podľa § 432 ods. 1 CSP v spojení s § 421 CSP.

21. Podľa § 432 ods. 1 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

22. Podľa § 432 ods. 2 CSP dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

23. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd neaplikuje správnu právnu normu alebo uskutoční nesprávny výklad aplikovanej právnej normy alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodí nesprávne právne závery.

24. Pre vymedzenie nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 432 ods. 2 CSP nepostačuje len všeobecné konštatovanie dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil. Žalobca v dovolaní neuviedol z akých dôvodov sa mal odvolací súd dopustiť nesprávneho právneho posúdenia veci, či už vo forme nesprávneho výkladu aplikovanej právnej normy, prípadne nesprávnej zvolenej právnej normy, ktorá sa má aplikovať alebo vo forme opomenutia právnej normy, ktorá sa tiež mala na vec použiť.

25. K dovolacej námietke žalobcu, že žalovaná nie je jeho právnym nástupcom, dovolací súd uvádza, že takýto právny záver nižšími súdmi konštatovaný nebol. Žalobca v dovolaní vyjadruje svoj všeobecný nesúhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu, neuvádza však konkrétne, v čom má spočívať nesprávne právne posúdenie veci tak, ako to vyžaduje § 432 ods. 2 CSP.

26. V prípade vymedzenia dovolacích dôvodov Civilný sporový poriadok upravuje v § 431 ods. 2 CSP a § 432 ods. 2 CSP akým spôsobom je dovolateľ povinný uplatnený dovolací dôvod vymedziť. Dovolací súd nie je oprávnený argumentáciu dovolateľa dopĺňať alebo nahrádzať, porušil by tým právo na spravodlivý proces druhej sporovej strany. Naplnenie požiadavky na kvalitu argumentácie a vysvetlenia dôvodov vedúcich sporovú stranu k uplatneniu dovolania má byť v dovolacom konaní garantované povinným právnym zastúpením dovolateľa advokátom. V tomto prípade dovolateľ využil výnimku z povinného právneho zastúpenia dovolateľa advokátom podľa § 429 ods. 2 písm. a/ CSP, keďže sám má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Argumentácia dovolateľa obsiahnutá v dovolaní je však nesústreďená, odvolávajúca sa aj na pochybenia súdov v iných konaniach, ktoré dovolací súd v tomto konaní ani nemôže preskúmať, zároveň dovolateľom zvolená štylistika zapríčiňuje horšiu zrozumiteľnosť ním uvádzaných argumentov. Dovolací súd preto aj pri snahe o autentické porozumenie argumentácie dovolateľa nedokázal identifikovať žalobcom namietané nesprávne právne posúdenie veci tak, aby zodpovedalo vymedzeniu dovolacieho dôvodu v súlade s § 432 ods. 2 CSP. Len všeobecný nesúhlas dovolateľa s dôvodmi rozhodnutia odvolacieho súdu nepostačuje pre vymedzenie nesprávneho právneho posúdenia veci v súlade s § 432 ods. 2 CSP.

27. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie žalobcu uplatnené pre nesprávne právne posúdenie veci odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP, keďže dovolací dôvod nebol vymedzený spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

28. K druhému dovolaciemu dôvodu uplatnenému dovolateľom, ktorým je nesprávny procesný postup súdu, ktorým malo byť žalobcovi znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej

miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP), dovolací súd uvádza, že po preskúmaní obsahu odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu a rozsudku súdu prvej inštancie (ktoré tvoria jeden celok, porovnaj II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) nezistil, že by tieto boli odôvodnené nedostatočne alebo nelogicky. Súd prvej inštancie zrozumiteľne uviedol aké dôkazy vykonal, aké skutkové zistenia z nich vyplynuli a ako vec právne posúdil. Žalobcovi zároveň odôvodnil, prečo v konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3Cdo/150/2018 išlo o skutkovo a právne odlišnú situáciu. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a postupom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odkázal na dôvody už uvádzané súdom prvej inštancie, pritom uviedol aj ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti prijatého rozhodnutia.

29. Žalobca v dovolaní uviedol, že nižšie súdy podľa jeho názoru nesprávne zistili skutkový stav, opäť však neuviedol, v čom konkrétne majú byť skutkové zistenia nesprávne. Dovolací súd pritom len výnimočne môže pristúpiť k posudzovaniu zisteného skutkového stavu, a to v prípadoch, kedy je možné preskúmanému rozhodnutiu pripísať atribút arbitrárnosti, ktorý môže byť naplnený i hodnotením dôkazov, ktoré je vykonané bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej novej interpretácii nevyplyvajú prijaté skutkové závery (I. ÚS 51/2020) alebo pokiaľ je odôvodnenie rozhodnutia súdu extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06, I. ÚS 200/2012). Dovolací súd konštatuje, že takéto pochybenie odvolacieho súdu v preskúmvanej veci nezistil.

30. Vo vzťahu ku konaniam, na ktoré poukázal žalobca v dovolaní a ktoré majú preukazovať nečinnosť žalovanej, dovolací súd uvádza, že v týchto konaniach bola JUDr. Michaela Zubal' Burdová ako žalobkyňa, tu vystupujúca v postavení žalovanej, voči žalobcovi ako žalovanému, neúspešná, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 7Cb/27/2019 z dôvodu, že sa domáhala zriadenia dispozičného práva k osobitnému účtu súdneho exekútora a vydania bezdôvodného obohatenia, pričom súd v tejto veci konštatoval, že žalovaný (v tomto konaní vystupujúci v procesnom postavení žalobcu) nepostupoval v súlade s Exekučným poriadkom a predmetný účet v peňažnom ústave nezriadil ako osobitný účet súdneho exekútora, ale ako svoj osobný podnikateľský účet a tento účet bol uzavretý v septembri 2019. V tomto konaní nebola súdmi konštatovaná nečinnosť žalovanej, ako to tvrdí žalobca v dovolaní. V ďalšom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/130/2016, bola žalobkyňa neúspešná z dôvodu, že ňou formulovaný žalobný návrh (petit) na uloženie povinnosti žalovanému realizovať právne úkony smerujúce k zmene majiteľa účtu, ktorý je podnikateľským účtom, je v rozpore s tým, čo možno žalovať podľa § 137 CSP. Ani v tomto konaní nebola konštatovaná nečinnosť žalovanej.

31. Vo vzťahu ku konaniu vedenému na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 3Co/150/2018, kde mal podľa dovolateľa súd rozhodovať v skutkovo obdobnej veci, súd prvej inštancie uviedol, že v uvedenom konaní bol konštatovaný odmietavý postoj žalovaného k umožneniu nahliadnutia do exekučných spisov (ktorý v tu posudzovanom prípade u žalovanej konštatovaný nebol) a zároveň, že v uvedenom konaní sa postupovalo podľa § 16a ods. 2 EP, pričom v tu posudzovanej veci bol nárok žalobcu právne posúdený podľa § 16a ods. 5 a 6 EP, a to z dôvodu, že v žalobcom označených exekučných konaniach boli podané návrhy na zastavenie konania. Išlo teda o skutkovo a právne odlišnú situáciu.

32. Najvyšší súd poukazuje aj na zrozumiteľný záver súdu prvej inštancie o tom, že žaloba je predčasná z dôvodu, že o návrhoch na zastavenie exekučného konania ešte len bude rozhodované exekučným súdom a o trovách exekúcie môže byť rozhodnuté v inej výške, než akú uplatnil žalobca. Zároveň odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku doplnil, že súd nemôže exekútora zaviazat' k úhrade trov exekúcie, pretože na úhradu trov exekúcie je podľa Exekučného poriadku zaviazaný iba povinný z exekúcie, prípadne oprávnený a zároveň, že žalovaná ani nemôže mať vedomosť o prípadnej úhrade trov exekúcie, keďže nemá prístup k účtom vedeným ako osobitné zberné účty odvolaného súdneho exekútora.

33. Dovolací súd je z uvedených dôvodov toho názoru, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu spĺňa všetky náležitosti naňho kladené podľa § 387 ods. 2 a 3 CSP, poskytuje žalobcovi odpovede na

podstatné otázky, ktoré v konaní vznikli, odôvodnenie rozhodnutia nie je vnútorne rozporné a nenesie ani znaky arbitrárnosti alebo svojvoľnosti. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP najvyšší súd preto nevzhliadol a dovolanie žalobcu je v tejto časti potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c/ CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

34. Najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ a f/ CSP.

35. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanej ako úspešnej sporovej strane v dovolacom konaní náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.